

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci vyžiadanej osoby F. U., v konaní o návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, prerokoval na neverejnom zasadnutí 23. marca 2017 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. februára 2017, sp. zn. 8Ntc/29/2016, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby F. U., rod. U. sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. februára 2017 sp. zn. 8Ntc/29/2016 podľa § 22 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o EZR) na základe návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach z 9. februára 2017 sp. zn. KPtm 100/16/8800-60 rozhodol, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz z 02.06.2016 vydaný Okresným súdom Plzeň - mesto, Česká republika, pod sp. zn. 1T 115/2014 na občana Českej republiky F. U., rod. U., nar. XX.XX.XXXX v P., Česká republika, trvale bytom P., ul. J. XXX, okres R., Česká republika, v Slovenskej republike trvale bytom na adrese P. M. F., P. X, t.č. vo vydávacej väzbe od 03.11.2016 (predtým predbežná väzba od 12.10.2016 o 17.15 hod.), na účely výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorý mu bol právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Plzeň - mesto sp. zn. 1T 115/2014-329 z 07.05.2015 za skutky spáchané tak, že

I. v Plzni ani inde neplatil výživné na svoju maloletú dcéru S. U., nar. XX.XX.XXXX, hoci mal takúto povinnosť na základe rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto zo dňa 03.12.2002 sp. zn. P 206/99, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.01.2003 v čiastke 1.000,- Kč mesačne k rukám jej matky B. U.

1. jednak v období od 20.04.2007 do 15.08.2011,

2. jednak v období od 05.01.2013 do 02.04.2014,

pričom v dôsledku neplatenia výživného požiadala B. U. o sociálny príspevok, ktorý jej bol priznaný a v obdobiach od 01.01.2007 do 31.01.2008, od januára 2010 do decembra 2010 a od 01.03.2013 do 31.05.2013 vyplácaný,

II. v Plzni a inde v období od 05.01.2013 do 14.04.2014 neplatil výživné na svoju maloletú dcéru L. U., nar. XX.XX.XXXX, hoci mal takúto povinnosť na základe rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto zo dňa 29.08.2008 sp. zn. 19C 358/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2008 v čiastke 1.500,-Kč mesačne k rukám jej matky L. L.,

pričom v uvedených obdobiach nemal žiadne zdravotné ani pracovné obmedzenia a v Českej republike nepoberal žiadne dávky sociálnej podpory či hmotnej núdze, pričom z evidencie Úradu práce ČR za obdobie od 15.08.2007 bol dňa 19.09.2007 sankčne vyradený a u následných zamestnávateľov u spol. s.r.o. L+B Stav Plzeň, kde bol zamestnaný od 09.07.2007 do 20.07.2007 a u spol. s.r.o. Atesta Plzeň, kde bol zamestnaný od 30.08.2007 do 17.09.2007 vyživovaciu povinnosť ani na jednu z dcér neoznámil a u oboch zamestnávateľov s ním bol pracovný pomer ukončený z dôvodu podpriemernej pracovnej morálky či neospravedlnených absencií,

posúdené ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1, 2 českého Trestného zákonníka (skutok uvedený v bode I.1), ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1, 3 českého Trestného zákonníka (skutok uvedený v bode I.2) a ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 českého Trestného zákonníka (skutok uvedený v bode II).

Proti tomuto uzneseniu podal F. U. ako oprávnená osoba v zmysle § 22 ods. 7 zákona o EZR v zákonom stanovenej lehote sťažnosť (č.l. 125-126). V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že nikdy nedal súhlas, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Tohto zasadnutia sa chcel osobne zúčastniť, v čom mu bolo zabránené, nakoľko je neoprávnené izolovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Keďže sa nemohol

zúčastniť, boli porušené jeho práva. Ďalej uviedol, že na Slovensku má družku a s ňou dve maloleté deti, preto chce trest vykonať na Slovensku. V Čechách nemá nikoho.

Z ustanovenia § 22 odsek 7 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR vyplýva, že proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 odsek 1, a taká sťažnosť má potom odkladný účinok.

Podľa § 23 odsek 1 vyššie citovaného zákona vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmietne, ak

a/ sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesенý,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa § 4 ods. 4 a 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

f/ súd na základe postupu § 21 a rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu (zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Z odôvodnenia sťažnosti najvyšší súd zistil, že F. U. v nej neuplatnil ani jeden dôvod uvedený v § 23 odsek 1 vyššie citovaného zákona o EZR, pre ktorý by mohlo dôjsť k

odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, hoci bol o tom v napadnutom uznesení správne poučený.

Podanie sťažnosti bez uplatnenia niektorého z dôvodov taxatívne uvedených v § 23 ods. 1 vyššie citovaného zákona nespĺňa podmienku prípustnosti sťažnosti podľa ustanovenia § 22 odsek 7 zákona o EZR, a preto najvyšší súd sťažnosť F. U. podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zamietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 23. marca 2017

JUDr. Peter Szabo, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová